

INTERNASJONALT MANIFEST FOR EN UNIVERSELL OG KONSTITUSJONELL RETT TIL Å VÆRE FRAKOBLET

Vi er verken teknofober eller teknologitilbedere. Vi ønsker rett og slett friheten til å velge om vi vil bruke internett til å håndtere hverdagen vår eller ikke. Vi vil kunne snakke med kompetente offentlige tjenestemenn eller faglig personale, i stedet for å måtte forholde oss til en «app», en «chat», en «chatbot» eller en robotstemme i en kundeservicetelefon som ofte ikke forstår spørsmålet vårt. Mange mennesker mister tilgangen til sine rettigheter av ren motløshet overfor tilsynelatende «forenklede» digitale forvaltningsprosedyrer.

Digital tilkobling bør være et valg, ikke en plikt.

Digital teknologi strammer grepet år for år, og samtidig svekkes de menneskelige relasjonene. Menneskeheten programmeres til å «gå ut på dato». Den utbredte bruken av GPS har svekket orienteringsevnen vår, nettbaserte leksikon reduserer hukommelsen vår, skjermbasert undervisning senker skoleprestasjoner (ifølge OECDs PISA-rapport), og generativ kunstig eller syntetisk intelligens risikerer å gjøre oss overflødige ved å ta alle beslutninger for oss. Fremveksten av tingenes og kroppenes internett (IoT og IoB), kombinert med transhumanistiske prosjekter for et «forbedret» menneske, er langt fra beroligende. **Litt etter litt blir vi til «datafôr» – sporet som varer eller dyr.** Ethvert påskudd – sikkerhet, pandemier, terrorisme, overgrep mot barn – brukes til å rettferdiggjøre stadig mer omfattende digital overvåking og kontroll, blant annet gjennom installasjon av kameraer overalt. Den voksende sentraliseringen av våre mest personlige opplysninger i digitale databaser gir grunn til alvorlig bekymring. Det biometriske passet og den digitale identitetslommeboken baner vei for nye former for totalitarisme. **Er ikke det digitale nettet i ferd med å bli vårt fengsel? Et hvert sammenkoblet, sentralisert og obligatorisk system er ikke bare en trussel mot friheten – det er også sårbart i en tid der cyberangrep er på fremmarsj.**

Å være på nett kreves i nesten alle aspekter av dagliglivet: fjernarbeid, mottak av pakker, sending av brev, åpning av bygningsdører, gjennomføring av banktransaksjoner, bestilling av legetime eller tilgang til offentlige tjenester. Nylig har vi sett avviklingen av papirbaserte togbilletter, slutten på trykte kvitteringer og innføringen av digital valuta – alt som del av en prosess som sender enorme mengder informasjon til det som misvisende betegnes som den «dematerialiserte skya», lagringssystemer som i virkeligheten er energislukende og vannkrevende datasentre som legger beslag på dyrket mark på tversa av en rekke kontinenter. **Anti-papir-propagandaen** har formet tankegangen vår i en slik grad at vi i god tro tror vi gagner planeten ved å motta uendelige mengder reklame på nett og bli automatisk omdirigert til digitale plattformer – mens vi glemmer det enorme økologiske fotavtrykket fra produksjon og drift av elektronisk utstyr. Papir kan resirkuleres seks ganger, mens en såkalt «smart» telefon knapt kan resirkuleres i det hele tatt! Vi ønsker å beholde fysisk valuta, sjekker, tog- og kinobilletter, lærebøker og pass – på papir. Vi vil bevare den eldgamle bruken av bøker og trykte dokumenter, som har vært grunnlaget for sivilisasjonene våre, og opprettholde menneskelig kontakt. **Vi vil få opprettholde et virkelig sosialt liv uten smarttelefon.**

I frihetens og «Fremskrittets» navn driver markedet – styrt utelukkende av kortsiktig profitt og blindt for de dokumenterte sårbarhetene hos barn – frem teknologisk innovasjon (som 5G, og snart 6G) og oppmuntrer kundene til å søke en tilværelse tilknyttet nettet som er **kontinuerlig, manipulerende og vanedannende.** Noen hevder til og med, kynisk eller naivt, at dette tjener den «økologiske omstillingen»! Men dette hyperoppkoblede samfunnet preget av digital avhengighet og kontroll er i virkeligheten økologisk uansvarlig og uholdbart:

Hvorfor overbelaste strømmettet og risikere strømbrudd? Hvorfor utvikle verktøy som tømmer planetens begrensede ressurser, forurenser og ødelegger biologisk mangfold – uten å redusere karbonavtrykket vårt? Det kreves 183 kilo råmaterialer for å produsere en smarttelefon som veier 200 gram, og 32 kilo for den integrerte kretsen i en mikrobrikke på 2 gram. Kan vi akseptere å ødelegge planeten vår for å bringe liv i milliarder av digitale enheter? **Krigen om metaller, sjeldne jordarter og vann har allerede begynt** – og stadig mer vann vil bli nødvendig for å produsere et uendelig antall av våre digitale dingser og kjøle ned den stadig voksende mengden datasentre og atomkraftverk. For våre stadig raskere kommunikasjons skyld fylles og ødelegges himmelen av «stjernebilder» av sivile og militære satellitter – til tross for at forskere, astronomer og meteorologer slår alarm. **Og vi ønsker FRED – og mer visdom i verden.**

Den veldokumenterte sammenhengen mellom ødeleggelsen av planeten og tapet av menneskelige bånd oppleves som en katastrofe, selv av yngre generasjoner – de som er mest digitalt tilkoblet. Denne katastrofen tvinger oss til å *endre kurs*: Det skjer sannelig ikke ved å tvinge alle til å bruke en smarttelefon for å overleve og konsumere – og heller ikke med en kablet tilkobling – at vi vil redde menneskeheten og den levende verden.

Den veldokumenterte effekten av overdreven skjermeksponering på barns og ungdoms psykiske og fysiske helse, utvikling og følelsesmessige velvære er godt kjent. De er også de mest sårbare for de skadelige virkningene av trådløse radiofrekvenser og manipulasjon via sosiale medier.

Den universelle tilkoblingen som er i ferd med å bli påtvunget oss, kan føre til diskriminering og lidelse for dem som rammes av digital «analfabetisme», for dem som er ukomfortable med bruk av internett eller ikke har tilgang, og for dem som lider av symptomer på el-overfølsomhet (EHS) eller elektromagnetisk-stråling-syndrom (ERS) – grupper som stadig vokser som følge av trådløse kommunikasjonssystemer og smartmålere.

En betydelig reduksjon av elektromagnetisk forurensning ville være til nytte for alle – også for dyr og planter.

Som tilfellet er med plantevernmidler, neonicotinoider, PFAS, hormonforstyrrende stoffer og andre skadevirkninger fra vår industrielle sivilisasjon, underestimeres helseproblemer knyttet til pulset mikrobølgestråling som akkumuleres i miljøet vårt bevisst – under press fra lobbyister som skaper tvil om virkningen og til tross for en rekke solide vitenskapelige studier.

Cyberangrep mot sykehus og tyveri av helsedata vil dessuten øke i *et aldri opphørende «politi-og-røver»-spill*. Det er på tide å akseptere at **vi vil aldri være fullt ut beskyttet**, til tross for beroligende og selvtjenende retorikk om digital sikkerhet.

Diskriminering rammer mennesker som:

- av økologisk bevissthet nekter å akseptere den energisløsingen som digital teknologi og konstant oppkobling medfører;
- av økonomisk bevissthet nekter å kjøpe høyteknologisk oppkoblet utstyr som raskt blir utdatert og ofte er unødvendig;
- av humanitær bevissthet avviser å utnytte fattige *klikk-arbeidere* som jobber med å berike kunstig intelligens med data, eller barn i hyperforsurenede gruver for kobolt og sjeldne jordarter i Kongo og andre steder – barn som, langt borte fra våre øyne, betaler en svært høy pris for vår digitale komfort;

- av politisk bevissthet motsetter seg Storebrors kontroll, å bli presset til å avgi samtykker, og masseovervåkingen som griper om seg i det digitale rom;
- på grunn av miljøbetinget sykdom avviser den allestedsnærværende elektromagnetiske forurensningen som undergraver deres grunnleggende rettigheter og evne til et selvstendig liv.

Fascinasjonen for digital teknologi blant våre folkevalgte, blant mediene og blant store deler av befolkningen har blindet oss for dens ødeleggende potensial. Vi håper inderlig at de vil lytte til vår appell.

Det finnes en vei tilbake til et godt liv i en beboelig verden. Den er enkel, rimelig og innenfor alles rekkevidde: **friheten til Å VELGE – til å ikke koble seg opp, eller til å koble seg fra.** Et slikt steg til siden ville gi rom for poesi, samvær og hygge og menneskelig fellesskap igjen.

Før det er for sent, er det tid for å kreve tilbake *vår menneskelige suverenitet* i en verden mettet av digital teknologi, vende oss bort fra den dødelige utvinningsrusen og det elektriske sløseriet, og omfavne ekte nøysomhet – **med en drastisk reduksjon av vårt digitale forbruk som en begynnelse.** Dette handler om vår fysiske og psykiske helse, vår stadig mer innskrenkede frie vilje og evne til å ta egne avgjørelser – samt skjebnen til vår allerede syke planet.

Det fins fremdeles tid til å knytte bånd uten algoritmenes filter, til å lære seg menneskets selvstendighet på ny. Dette handler om å forsvare frihetene våre, det som gjenstår av privatlivet, sosial beskyttelse, helse, livskvalitet og anerkjennelse av minoriteter – samt en oppfordring til å avkolonisere vår fantasi.

Det er på tide å komplettere Menneskerettighetskerlæringen.

Vi avviser plikten til å være oppkoblet og den fullstendige digitaliseringen av samfunnslivet vårt. Vi kobler oss til når og hvis VI, BORGERSNE, bevisst velger å gjøre det. For det som står på spill er selve demokratiets ånd, fremtiden for sivilisasjonene våre og verdiene i en ny humanisme som omfatter alle levende vesener.

Vi krever at det etableres en UNIVERSELL OG KONSTITUSJONELL RETT TIL Å VÆRE FRAKOBLET og/eller TIL Å KOBLE SEG FRA.

Collectif nantais de veille citoyenne (CNVC)

Nantes Citizens' Watch Collective – januar 2026

contact@internationaldisconnectionmanifesto.org

Originalteksten finner du her: <https://internationaldisconnectionmanifesto.org>
(oversettelse til norsk: Einar Flydal, 16.06.2027)